

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Epist. IX. Tito Episcopo roganti, quæ sit domus sapientiæ, quis crater,
quisnam cibus & potus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

EPISTOLA IX.

Pro docum. 55.

Tito Episcopo roganti quæ sit domus sapientie, quis crater, & quisnam cibus ejus, & potus?

Respondet explicans diversa symbola quæ in scripturis reperiuntur: & adverteit duplicem esse traditionem Theologorum, unam quidem arcanam & mysticam, alteram vero apertam & manifestiorem: illam quidem symbolicam, & ad mysteria pertinentem; hanc vero Philosophicam, & demonstrantem; esseque arcanum cum aperto connexum. Deinde veniens ad interrogatum, juxta illud: sapientia ædificavit sibi domum &c. duplicem escam dicit proponi à divina sapientia, unam solidam atque durabilem, aliam vero liquidam & fusilem, quam propinat in cratere: quem propter rotunditatem interpretatur de divina ac generali providentia. Quod vero attinet ad mysticam doctrinam,

Primum est: solidum cibum intellectus ac perseverantis perfectionis & identitatis signum præferre, quo spiritales isti sensus secundum constantem, ac potissimam & singularem illam individuum scientiam divina participant, quos divinissimus quoque Paulus solidi vere cibi à sapientia accepti participes facit.

Secundum liquidum cibum significare doctrinam illam profusam, quæ dum per omnia vagatur, simul etiam per varia illa multipliciaque signa ad simplicem & constantem Dei cognitionem, eos quos nutrit, per accommodatam cujusque caput bonitatem manuducit.

Notandum in primis est mysticam Theologiam seu mysticam traditionem Theologorum, quam opponit aperta & manifesta, non esse mysticam Theologiam, quam in libro peculiari, de quo supra tractavimus, tradiderat: sed symbolicam, quam ideo appellat mysticam, quia sub cortice aperto abscondit arcana mysteria, quod etiam alibi tergitimus. Quid autem sit symbolica Theologia, explicuimus ad cap. 3. M. T. q. 35.

Queritur I.

Quæres ergo primo, quomodo hæc divisio cibi solidi, & liquidi applicetur à mysticis ad contemplationem? Respondeo. Per cibum liquidum, qui est veluti lac puerorum, intelligent meditationem per quam ex creaturis ad creatorem ascendimus, quem ideo dicit liquidum quia per omnia divagatur. Cum autem jam animam iste cibus liquidus tædet, signum est jam vocari ad cibum solidum gustandum, nempe ad contemplationem mysticæ Theologiæ, ubi constanter permanet in illa obscura cognitione Dei: quam applicationem late prosequitur N. Josephus à JESU MARIA in ascens. l. p. l. r. cap. 7. Et aliam ex verbis etiam S. D. in hac epist. prosequitur & accommodat ibidem cap. 10. & iterum cap. 30. & lib. 2. cap. 4. & lib. 3. c. 22. in quibus locis principaliter loquitur de contemplatione per actum fidei universalem & simplicem, quam appellavimus in proem.

M. T. Theologiam mysticam adquirentem.

Quæres secundo, quomodo hæc coherant cum iis, quæ idemmet Auctor dicit in 2. p. lib. 1. cap. 2. & 5. ubi loquendo de recollectionibus in sensibilibus, & de suavitatibus illarum, prædictas suavitates modo appellat cibum solidum, modo liquidum ex hac doctrina S. D. quem citat? Respondeo in 1. p. directe applicare istas differentias cibi ad contemplationem & ad meditationem sensibilem, de quibus clarius agit S. D. & in 2. p. applicari nomina ista affectibus earum, nempe ad suavitatem spirituales, quæ proveniunt à contemplatione intellectuali, quam ideo appellat cibum solidum, quia proveniunt à cibo solido, qualis est prædicta contemplatio: & ad suavitatem sensibilem, quam vocat cibum liquidum, quia licet proveniat à dono sapientiæ, diffunditur ad sensus corporis, quibus proprie convenit cibus liquidus. Non enim est inconveniens eadem nomina applicare vel causæ, vel effectibus, vel alicui simili.

V. Resolution. 61. & 65.

EPISTOLA X.

& docum. 86.

Joanni Theologo, Apostolo, & Evangelistæ in Pathmo exulanti.

Prophetice illi prædicte celeriter liberandum esse ab exilio, & in Asiam reditum. Aliqua etiam obiter dicit ad mysticos pertinentia.

1. Revera quæ videntur manifesta sunt imagines eorum quæ non videntur.

2. Non ita demens sum, ut arbitrer vos quidquam pati: imo vero passiones corporis hæc ex parte tantum sentire credo, ut easdem sensu tenuis percipiatis.

3. Utrique sum fide dignus, quando præcognita tibi à Deo, & dicto, & refero, te nimirum ex Pathmi ergastulo liberatum iri, & in Asiam reversum.

Circa 1. Notandum est creaturas visibiles esse imagines rerum spiritualium & invisibilium: non tamen eas vocare S. D. imagines manifestas, quasi manifestent res cujus sunt imagines, sed quia ipsæ in se sunt nobis manifestæ & visibiles. Pollumus etiam dicere eas clare & manifestative significare quasi argutive, & quoad an est, v. g. Sol clare manifestat esse aliquem Creatorem, non tamen quid ipse creator sit. De quo vide q. 6. ad cap. 1. T. Myst.

Circa 2. Dum dicit quod non patitur nisi secundum sensum, non sequitur quod in parte spirituali possit passio proprie inveniri, qualiter dicuntur passiones actus appetitus sensitivi qui sunt cum immutatione corporis; sed magis ample pro quibuscunque afflictionibus, & anxietatibus etiam spiritualibus. Licet enim viri spirituales & perfecti, qualis erat Joannes, percipiant dolores, & labores corporales, ne maneat incoronati (ut ait Pachymera) non ideo anima patitur tristitiam & afflictionem, sed in gaudio patiendo pro conformitate Christi, & executione volun-